

Sygn. akt: X C 2118/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: stażysta Marta Chmał

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **E. U.**

przeciwko **(...) Zakład (...) na (...) SA w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

UZASADNIENIE

Powódka E. U. wniosła przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) SA pozew o zapłatę zwaloryzowanego świadczenia wynikającego z umowy zaopatrzenia dzieci w kwocie 7704,29 zł.

W pozwie wskazano, iż umowa została zawarta w maju 1989 r. z sumą ubezpieczenia 200.000 starych złotych. Po dwudziestoletnim okresie ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązywał się wypłacić kwotę 3.280.000 starych złotych. W czerwcu 2009 r. pozwany zaproponował powódce kwotę 840 zł a pismem z dnia 9 grudnia 2010 r. kwotę 1300 zł, którą to powódka uznała za zbyt niską. Powódka wniosła o waloryzację sądową na podstawie art. 358¹ § 3 kc, przedstawiła sposób wyliczenia dochodzonej kwoty a nadto wskazała, iż jest w złej sytuacji finansowej z powodu tragicznej śmierci męża i wychowywania niepełnosprawnego dziecka.

W odpowiedzi na pozew pozwany przyznał, iż jest następcą prawnym Państwowego zakładu (...) i wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na upływ w grudniu 2013 r. terminu przedawnienia. Nadto odniósł się merytorycznie do żądania powódki.

Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 r. powódka wskazała, iż podnoszenie przez pozwanego zarzutu przedawnienia jest nadużyciem prawa (art. 5 kc) i nie zasługuje na ochronę.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na zasadny zarzut przedawnienia.

Bezsporne między stronami było, iż powódka była ubezpieczona z tytułu umowy ubezpieczenia zaopatrzenia dzieci potwierdzoną polisą nr (...).019.544 (**dowód: polisa k. 10a akt**) oraz, że pozwany jest następcą prawnym Państwowego Zakładu (...).

Zgodnie z art. 819 § 1 i 4 kc roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia.

Bezsporne w sprawie było, iż pismo w którym ubezpieczyciel proponował powódce świadczenie z polisy nr (...) w kwocie 1300 zł otrzymała w grudniu 2010 r. (**dowód: pismo z dnia 09 grudnia 2010 r. k. 14 akt**)

Skoro bieg przedawnienia rozpoczął się w grudniu 2010 r. to roszczenie przedawniło się z w grudniu 2013 r. Pozew natomiast złożono we wrześniu 2015 r.

Zgodnie z art. 5 kc nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Sąd może wyjątkowo nie uwzględnić upływu przedawnienia dochodzonego roszczenia, jeżeli podniesienie przez dłużnika zarzutu przedawnienia nosi znamiona nadużycia prawa podmiotowego (zob. m.in. uchwały: z dnia 10 marca 1993 r., III CZP 8/93, OSNCP 1993, nr 9, poz. 153 i z dnia 11 października 1996 r., III CZP 76/96, OSNC 1997, nr 2, poz. 16 oraz wyrok z dnia 9 lutego 2000 r., III CKN 594/98). Podkreśla się, że oceny skuteczności tego zarzutu przez pryzmat zasad współżycia społecznego należy dokonywać z uwzględnieniem okoliczności rozpoznawanej sprawy; istotnymi z tego punktu widzenia mogą być między innymi takie okoliczności, jak: przyczyna opóźnienia w dochodzeniu roszczenia i czas jego trwania, wpływ zachowania dłużnika na upływ przedawnienia, czy też charakter uszczerbku doznanego przez poszkodowanego (zob. wyroki: 2 lutego 2000 r., II CKN 468/99; z dnia 7 czerwca 2000 r., III CKN 522/99; z dnia 7 czerwca 2001 r., II CKN 604/00, OSNC 2002, nr 3, poz. 32; z dnia 16 listopada 2005 r., V CSK 349/05, oraz uchwałę z dnia 17 lutego 2006 r., III CZP 84/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 114). (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2014 r. II CSK 441/13)

Sąd w niniejszej sprawie uznał, iż upływ terminu przedawnienia nastąpił wyłącznie z powodu zaniechania dochodzenia roszczeń przez powódkę, pozwany nie przyczynił się do tego w żaden sposób oraz nastąpiło znaczne opóźnienie w dochodzeniu roszczeń.

Okoliczność, iż nagle zmarł mąż powódki, a ona została z niepełnosprawnym synem są tragicznymi wydarzeniami, jednak nie usprawidliwiają uznania, iż zarzut przedawnienia nosi znamiona nadużycia prawa.

Mając powyższe na względzie Sąd oddalił powództwo.

Biorąc pod uwagę sytuację życiową i materialną powódki Sąd zastosował art. 102 kpc i nie obciążył powódki kosztami procesu.

SSR Katarzyna Malinowska